

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคลากร ผู้เรียน ตลอดจนบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติคุณ เป็นที่ยอมรับยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“นายกสภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“กรรมการสภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“ผู้บริหาร”	หมายความว่า	อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้ช่วย อธิการบดี รองคณบดี หรือรองหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

/ที่มีฐานะเทียบเท่า....

		ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด
“บุคลากร”	หมายความว่า	คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
“คณาจารย์”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ ลูกจ้างชั่วคราวสายวิชาการ ลูกจ้างชั่วคราวชาวต่างประเทศ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์พิเศษรายชั่วโมงที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์พิเศษรายชั่วโมง
“บุคลากรสายสนับสนุน”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“กรรมการ”	หมายความว่า	กรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“ผู้เรียน”	หมายความว่า	นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
“ประมวลจริยธรรม”	หมายความว่า	ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ถือเป็นที่สุด

/หมวด ๑

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากรและผู้เรียน ต้องรักษา และปฏิบัติตนตามจริยธรรมที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ เป็นการเฉพาะ บุคลากรและผู้เรียนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

ข้อ ๗ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากรและผู้เรียน มีหน้าที่ดำเนินการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการ แก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรม และประมวลจริยธรรม ตามข้อ ๗ และพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) เป็นผู้ชี้้นำมหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม

(๒) ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล ในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

(๓) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งนายกสภา มหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ หรืออนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(๔) มีทัศนคติที่ดี ปราศจากอคติ

(๕) ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ มุ่งมั่น พยายาม อย่างเต็มกำลังความสามารถ และต้องอุทิศเวลาให้แก่ มหาวิทยาลัย

(๖) รักษาเกียรติภูมิของตนเองและมหาวิทยาลัย โดยปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและรับผิดชอบต่อสังคม

(๗) รักษาไว้และปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุม และมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด

(๘) ไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่ เป็นการรับจากการให้ โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

/(๙) ไม่ใช้มหาวิทยาลัย....

(๙) ไม่ใช้มหาวิทยาลัยแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง และไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อนกับมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๙ ผู้บริหารจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม ตามข้อ ๗ และพึงปฏิบัติตนดังนี้

- (๑) เป็นผู้ชี้้นำมหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม
 - (๒) ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
 - (๓) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งผู้บริหาร
 - (๔) ปฏิบัติต่อบุคลากรและผู้เรียนด้วยความเสมอภาค ปราศจากอคติ และมีทัศนคติที่ดี
 - (๕) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากรและผู้เรียน
- ตั้งมั่นในความเป็นธรรม ถ้อยมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๖) รักษาเกียรติภูมิของตนเองและมหาวิทยาลัย โดยปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและรับผิดชอบต่อสังคม
 - (๗) รักษาไว้และปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด
 - (๘) ไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่ เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้
 - (๙) ไม่ใช้มหาวิทยาลัยแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง และไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อนกับมหาวิทยาลัย
 - (๑๐) อุทิศเวลาให้แก่มหาวิทยาลัย เสียสละ มุ่งมั่น พยายามเต็มกำลังความสามารถ
 - (๑๑) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและผู้เรียน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
 - (๑๒) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์
 - (๑๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรและผู้เรียน ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด รวมถึงไม่ละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณ

หมวด ๔

จริยธรรมของบุคลากร

ส่วนที่ ๑

คณาจารย์

ข้อ ๑๐ คณาจารย์จะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม ตามข้อ ๗ และพึงปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และค่านิยมของมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของผู้เรียนและบุคคลทั่วไป และรักษาเกียรติภูมิของตนเองและมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

/(๒) มีทัศนคติที่ดี...

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด คำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลที่ตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๔) ต้องไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่ เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

(๕) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ ความคิดสร้างสรรค์ และการวางตนให้เหมาะสมตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตน ทั้งให้ความคิดเห็น ช่วยทำงาน และแก้ไขปัญหาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่ได้รับผิดชอบ

(๗) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

(๘) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ละเว้นการใช้กิริยา วาจาไม่สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(๙) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๑๐) อบรม สั่งสอน ให้ความเมตตากรุณาต่อผู้เรียนด้วยความเสมอภาค ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียน และอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนเป็นคนดี สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นแบบอย่างทั้งทางวิชาการและจริยธรรมแก่ผู้เรียน

(๑๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอน ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ

(๑๒) ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีวินัย ค่านิยม และทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนจนเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อผู้เรียน

(๑๓) พึงละเว้นการกระทำความผิดเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของผู้เรียน

(๑๔) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้เรียน ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ผู้เรียนกระทำการใดอันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

(๑๕) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ มหาวิทยาลัยและสังคม

(๑๖) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมของการวิจัย

/(๑๗) เคารพและไม่ละเมิด....

(๑๗) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

(๑๘) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดนโยบายประหยัด ไม่ใช้หรือนำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปหาประโยชน์ส่วนตนหรือแก่ผู้อื่น

ส่วนที่ ๒

บุคลากรสายสนับสนุน

ข้อ ๑๑ บุคลากรสายสนับสนุนจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมตามข้อ ๗ และพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับศรัทธาของบุคคลทั่วไป และรักษาเกียรติภูมิของตนและมหาวิทยาลัยโดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ สจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด คำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำ ให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่ตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๔) ต้องไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่ เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

(๕) พัฒนาดตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ ความคิดสร้างสรรค์ และการวางตนให้เหมาะสมตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาชีพของตนให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตน ทั้งให้ความคิดเห็นช่วยทำงานและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่ได้รับมอบ

(๗) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

(๘) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ละเว้นการใช้กิริยา วาจาไม่สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ให้ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวท้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(๙) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิด และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๑๐) อุทิศตนในการปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๑๑) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดนโยบายประหยัด ไม่ใช้หรือนำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปหาประโยชน์ส่วนตนหรือแก่ผู้อื่น

/(๑๒) ประพฤติตน....

(๑๒) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะและมีจิตใจของผู้ให้บริการ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๑๓) ละเว้นการเปิดเผยความลับของผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการนั้น

(๑๔) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๑๕) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

หมวด ๕

จริยธรรมของผู้เรียน

ข้อ ๑๒ ผู้เรียนจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมตามข้อ ๗ และพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ ในสาขาวิชาชีพของตนเอง

(๔) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นผู้เรียน

(๕) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

(๖) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๗) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

(๘) ร่วมมือ ร่วมใจ พัฒนา และสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย และไม่ประพฤติดังต่อไปนี้ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๙) ดุแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

(๑๐) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ พินิจพิเคราะห์สิ่งแวดล้อม และรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม

(๑๑) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยต่อสังคม

หมวด ๖

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๑๓ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

/(๑) กรรมการสภา....

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สภามหาวิทยาลัยเลือก	
จำนวน ๑ คน	เป็นประธานกรรมการ
(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาวิชาการ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๔) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ประจำ	
ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๕) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	เป็นกรรมการ
(๖) กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการประเภทข้าราชการ	
ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๗) คณบดี ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๙) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการและเลขานุการ
- มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ตามเหตุผลและความจำเป็น

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการยกเว้นกรรมการตาม (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง ภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่างลง มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่ถึง ๙๐ วัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ตามวรรคสองและวรรคสาม ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

ข้อ ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๔ แล้ว กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัย และหรือถูกลงโทษทางจริยธรรม
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ขาดคุณสมบัติของกรรมการในประเภทนั้น ๆ

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและเป็นกลาง โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม กำกับ ดูแล เผยแพร่ ปฏิบัติ ให้คำแนะนำ ควบคุม กำกับ ดูแลในการบังคับใช้จริยธรรมตามข้อบังคับนี้

/ (๒) สอบสวน...

(๒) สอบสวน พิจารณา และวินิจฉัยการกระทำความผิดจริยธรรมของผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวโทษ

(๓) สอบสวน พิจารณา และวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งการกระทำความผิดจริยธรรม

(๔) ประเมินผลการปฏิบัติตามจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไข ข้อบังคับให้มีความเหมาะสม

(๕) แต่งตั้งบุคคล คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอยู่ใน อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๖) ออกประกาศ หรือกำหนดแนวปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามจริยธรรม ในหมวด ๒ ถึงหมวด ๕ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

(๗) ละเว้นการเปิดเผยความลับที่ได้รับทราบจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจาก คู่กรณี หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง หรือผู้ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล ในการดำเนินกระบวนการทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ หรือมีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ต้องมีกรรมการหรืออนุกรรมการเข้าร่วมประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการหรืออนุกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการ ไม่อยู่หรือไม่อาจเข้าร่วมประชุมได้ และมีเหตุอัน จำเป็นต้องประชุมโดยเร่งด่วน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการหรืออนุกรรมการคนใดคนหนึ่งที่มาประชุม ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมในคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ห้ามมิให้กรรมการหรืออนุกรรมการที่มีส่วนได้เสีย ในเรื่องที่จะพิจารณาเข้าร่วมพิจารณาลงมติในเรื่องนั้น แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะให้ข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ระบบการบังคับใช้โทษ

ข้อ ๑๘ การดำเนินการสอบสวน พิจารณา และวินิจฉัยจะกระทำได้อต่อเมื่อ มีผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชา ขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการเห็นสมควร และมีหลักฐานตามสมควรว่ามีการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๙ การกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่าผู้ใดมีการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวล จริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษทำเป็นหนังสือ ระบุชื่อ สกุล ที่อยู่ของตนเองที่สามารถติดต่อได้ และจะต้องระบุฐานความผิด และรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือพยานหลักฐาน เท่าที่สามารถ จะรวบรวมได้ พร้อมกับลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษ และยื่นหนังสือกล่าวหาหรือกล่าวโทษต่อ

/(๑) กรณีกล่าวหา....

(๑) กรณีกล่าวหาหรือกล่าวโทษนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี
ให้ยื่นต่อประธานคณะกรรมการ

(๒) กรณีกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้บริหารยกเว้นอธิการบดี บุคลากร ผู้เรียน ให้ยื่นต่ออธิการบดี

ข้อ ๒๐ ในการสอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความ
เหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษด้วย

ในการพิจารณาดังกล่าวนี้นให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงหรือสภาพแห่งข้อกล่าวหา แก่ผู้ถูกกล่าวหา
หรือถูกกล่าวโทษรับทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสผู้นั้นได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่าง
เต็มที่

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการ กรรมการ หรือกรรมการและ
เลขานุการ หากเห็นว่ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี หรือผู้สืบสันดาน ไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง
นับได้เพียง ๓ ชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงาน นับได้เพียง ๒ ชั้นของผู้กล่าวหา
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหา
- (๖) เป็นหรือเคยเป็น ผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนของผู้ถูกกล่าวหา
- (๗) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง หรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีการอ้างเหตุคัดค้านตาม (๗) ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ จะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการ
คัดค้านที่เพียงพอจะแสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลาง หรือเสียความเป็นธรรมด้วย

ข้อ ๒๒ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๒๑ หรือกรณีคัดค้านว่าประธานกรรมการ กรรมการ หรือกรรมการและ
เลขานุการผู้ใดเป็นบุคคลตามข้อ ๒๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ หรือกรรมการและเลขานุการผู้นั้น
หยุดการสอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามข้อ ๔๑ ทราบ เพื่อที่ผู้มี
อำนาจบังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

ข้อ ๒๓ การคัดค้านตามข้อ ๒๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษ ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ
ด้วยตนเอง หรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันรับทราบคำสั่ง หรือนับตั้งแต่วันที่ทราบเหตุ
แห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้าน
ว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่
รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือด้วยตนเอง ให้ออกใบรับให้
และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบ และรวมไว้ในสำนวน
การสอบสวน

/ข้อ ๒๔ การพิจารณา....

ข้อ ๒๔ การพิจารณาเรื่องการคัดค้านนั้น หากประธานกรรมการพิจารณาแล้ว เห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ประธานกรรมการจะต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงหรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน ทั้งนี้ เมื่อผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

ในระหว่างที่ผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ในที่ประชุม

ถ้าที่ประชุมมีมติให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการพิจารณาแล้ว เห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้สั่งการภายใน ๑๕ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้าน พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในระยะเวลา ๑๕ วัน ตามวรรคสี่ ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการ เฉพาะการพิจารณาทางจริยธรรมในเรื่องนั้น

การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการตามวรรคห้า ไม่กระทบถึงการพิจารณาทางจริยธรรมที่ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการถูกคัดค้าน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องคัดค้านดังกล่าว หากหนังสือคัดค้านมีเหตุผลที่รับฟังได้หรือในกรณีที่กรรมการซึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในระยะเวลา ๑๕ วัน ตามวรรคห้า ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ประธานกรรมการคราวนั้น โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เพื่อพิจารณาทางจริยธรรมในเรื่องนั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๕ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๑ เกี่ยวกับกรรมการซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง กรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๑ ทราบ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๑ ทราบ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๑ ซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่ มีคำสั่งหรือมีมติ แล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้าว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำข้อ ๒๔ วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่กรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธานกรรมการ และให้นำข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

/ข้อ ๒๗ การกระทำใด ๆ....

ข้อ ๒๗ การกระทำใด ๆ ของกรรมการที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่ กรรมการที่เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้าน หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี จะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๘ บทบัญญัติในข้อ ๑๗ และข้อ ๒๑ ถึงข้อ ๒๙ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ หรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

ข้อ ๒๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่ากรรมการในคณะกรรมการขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม หรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นความผิดจริยธรรมร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงกรณีใดตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจริยธรรมสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้เสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป และให้มหาวิทยาลัยรายงานผลการดำเนินการทางวินัยให้คณะกรรมการรับทราบ แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้ทำความเข้าใจเรื่องแล้วส่งสรุปผลการสอบสวน พร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และรายละเอียดแห่งการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ให้ชัดเจน เสนอต่อบุคคลดังต่อไปนี้เพื่อพิจารณาต่อไป

(๑) สภามหาวิทยาลัย กรณีที่พิจารณาความผิดจริยธรรมนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี

(๒) อธิการบดี กรณีที่พิจารณาความผิดจริยธรรมผู้บริหารยกเว้นอธิการบดี บุคลากร หรือผู้เรียน

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า ไม่มีพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือไม่มีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ อันเกี่ยวกับจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการยกคำร้องโดยเร็ว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด และให้รายงานให้บุคคลตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า มีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ อันเกี่ยวกับจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๑ เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้เสร็จสิ้น และรายงานให้บุคคลตาม ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง แต่หากมีกรณีจำเป็น ที่มีอาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อบุคคลตาม ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละ ไม่เกิน ๖๐ วัน

/ข้อ ๓๒ หลักเกณฑ์....

ข้อ ๓๒ หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางจริยธรรมใด ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓ โทษทางจริยธรรม

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่นายคณบดีหรือกรรมการคณบดีมหาวิทยาลัย ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้ลงโทษดักเตือน

ข้อ ๓๔ ผู้บริหาร หรือบุคลากรผู้ใด ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการลงโทษ ดังนี้

- (๑) ดักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๓๕ ผู้บริหาร หรือบุคลากร ที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ อย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การกล่อก่ดเมตตาทงเพศ หรือมืความสั่มพัณธ์ทงเพศกัับผู้เรียน ซึ่งมืใช้คู่สมรสทงตน
- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับ ทรัพย์ลัณ หรือประโยชน่อื่นใดจากผู้เรียนหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการ หรือม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับทงผู้เรียน หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอนหรืออบรมผู้เรียน เพื่อให้กระทำการที่รู้ยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีทงประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่งใด ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ทรัพย์ลัณ เกียรติ และชื่อเสียงทงมหาวิทยาลัย
- (๗) การกระทำผิดอื่่น ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงทงการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๖) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจ หรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และระดับทงตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบทงผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ อายุ ประวัติ และความประพฤติ สภาพแวดล้อมทงกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๖ ผู้เรียนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการลงโทษ ดังนี้

- (๑) ดักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

/(๓) ทำทัณฑ์บน....

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๓๗ ผู้เรียนที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้อย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

(๑) การฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ทรัพย์สิน เกียรติ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

(๒) การกระทำความผิดอื่น ที่สภามหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ให้ผู้เรียนที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ทำงานบริการสาธารณะภายในมหาวิทยาลัย เป็นเวลา ๑ เดือน และให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วย

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๒) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ อายุ ประวัติและความประพฤติ สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษ

ข้อ ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๑ พิจารณาความผิดทางจรรยาบรรณตามข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ ตามควรแก่กรณี

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจริยธรรมให้ชัดเจน และให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ลงชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

แบบของหนังสือดังกล่าว และหนังสือทำทัณฑ์บน ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เมื่อปรากฏว่าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ และพฤติการณ์ของการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมาย และหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ผิดต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ถูกคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษจรรยาบรรณ แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ถูกสั่งลงโทษทางจริยธรรม และไม่พอใจคำสั่งลงโทษจริยธรรม ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับทราบคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

/ข้อ ๔๑ ในการดำเนินการ....

ข้อ ๔๑ ในการดำเนินการตามข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ แล้วแต่กรณี ให้เป็นอำนาจของบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ

(๒) ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ

(๓) ในกรณีที่ผู้บริหารยกเว้นอธิการบดี หรือบุคลากร ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ

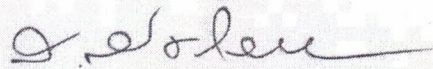
(๔) ในกรณีที่ผู้เรียนฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ มีอำนาจดำเนินการ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๒ การดำเนินการทางจรรยาบรรณที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์เดิมจนกว่าจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๔๓ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือมีการมอบหมายตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุวิจน์ ลิปตพัลลภ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา